

Předmluva

Dobrý den,

jmenuji se Petra Horká a svojí dceři Nelince každý večer před spaním vyprávím pohádky. Nelinka má nejraději vymyšlené pohádky, a tak jí vymýšlím a povídám stále nové a nové pohádky. Nelinku napadlo, že by se pohádky mohly líbit také dalším dětem, proto jsem některé pohádky sepsala a nakreslila k nim obrázky. Vznikla tak knížka plná originálních pohádek, kde jsou hlavními hrdinkami princezny a hlavními hrdiny nejen princové, ale také třeba kominík, kuchař, zvěrolékař a další. Kniha tedy vznikla díky mojí dceři Nelince a díky mojí fantazii. Inspirací mi byla moje rodina, přátelé a jejich jména či životní příběhy. Děkuji Vám za ni a přeji příjemné čtení.

Tato kniha je věnována mojí milované dceři Nelince, dále neteři Emičce a Elence, synovci Matějovi a Danečkovi, také Jasmínce a Evelínce, Danielce, Zuzance a Nikolce, Marcelce a Matyáškoví, Karolínce a Šimíkovi, Violce a Eliáškoví, Natálce a Adámkoví, Adriance a Petříkovi, Lucince, Štěpánce a Vašíkovi, Theodorovi a Mateovi, Sofii a Matoušovi a všem dětem, které mají rády princezny a pohádky.

Vytištěno: 2025, Jihlava

Obsah

O princezně Elence.....	1
O princezně Zuzance.....	3
O princezně Nikolce.....	5
O princezně Jasmínce.....	7
O princezně Evelínce.....	10
O princezně Nelince.....	13
O princezně Emičce.....	15
O princezně Natálce.....	17
O princezně Adrianě.....	19
O princezně Lucince.....	22
O princezně Violce.....	24
O princezně Daniele.....	26
O princezně Lálajdě.....	28
O princezně Marcelce.....	31
O princezně Karolínce.....	33
O princezně Štěpánce.....	35
O princezně Aničce.....	37
O princezně Adélce.....	40
O princezně Dominice.....	42
O princezně Lence.....	44

O princezně Elence

Bylo jednou jedno království, v něm žil král s královnou a s jejich dcerou princeznou Elenkou. V den jejích osmnáctých narozenin rodiče Elence oznámili, že je již dospělá a nastal čas, aby si vybrala ženicha, vdala se a převzala vládu nad královstvím. Elenka přemýšlela, koho si vybrat, jaký by měl být člověk, se kterým stráví zbytek života. „Hmm...měl by být hodný, laskavý ke starým lidem. Měl by mít rád děti, protože já jednou budu chtít mít děti. Měl by mě milovat a mít dobré srdce.“ přemýšlela Elenka. Poté dala vyhlásit: „Vezmu si toho prince, který nejlépe splní mnou zadané úkoly!“ Princezna Elenka byla krásná a hodná, zájem tedy projevilo mnoho princů, kteří si ji chtěli vzít za ženu.

Nejprve dala princům za úkol dát jí dar, který je pro ně nejvzácnější. Princové dali princezně krásné drahé dary – zlaté prsteny, perlový náhrdelník, diamanty a různé zlaté ozdoby. Princezna si prohlížela jednotlivé dary a bylo těžké vybrat, který z nich je nejlepší. Vtom ji zaujal jeden dárek, který se lišil od všech ostatních. Nebyl ze zlata, ani z perel. Byla to ze dřeva vyřezaná truhlička s obrázkem srdce od prince Jakuba. Princ Jakub řekl princezně: „Tuto truhličku vyřezal můj otec z lásky k matce. Zbyla mi po nich a je pro mě znamením lásky, je to pro mě ta nejvzácnější věc, co mám.“ Princezna hned věděla, že úkol nejlépe splnil princ Jakub, protože ne zlato a bohatství, ale láska je to nejdůležitější.

Princezna následně vyhlásila druhý úkol: „Princové musí strávit jedno odpoledne pomocí maminkám v porodnici s péčí o jejich miminka.“ Princové se podivili, co je to za zvláštní úkol. Někteří řekli rozzlobeně, že jsou přece princové a těm náleží bojovat s draky, a ne přebalovat zadečky miminkům. Mnoho princů úkol vzdalo a nesplnilo. Dva princové však úkol splnili. Princ Jan podával matkám plenky a oblečení pro děti. Princ Jakub přebaloval a choval plačící miminka a snažil se je uklidnit zpěvem ukolébavky. Bylo vidět, že princ Jakub má děti opravdu rád.

Poté dala princezna vyhlásit poslední úkol. „Princové by měli na svých koních co nejrychleji dojet do Růžového království a přivést odtud princezně vzácnou fialovou růži.“ Oba princové tedy pobídli své koně k jízdě a co nejrychleji jeli do Růžového království. Oba byli stejně rychlí, jeli bok po boku. Jenže cestu jim zkrřížil stařík o holi, který nesl na zádech dříví. Šel pomalu a podlamovala se mu kolena. Princ Jan se na staříka obořil: „Uhni z cesty a nezdržuj mě!“ Následně staříka objel a uháněl dál. Zato princ Jakub sesedl z koně a řekl staříkovi: „Vidím, že se Vám podlamují kolena a máte moc těžký náklad na zádech, můžu Vám pomoci?“ Stařík se vděčně usmál a souhlasil. Princ Jakub tedy pomohl staříkovi nasednout na koně, převzal jeho náklad dříví a doprovodil ho až do jeho domu. Jenže tím pádem se velmi zdržel. Do Růžového království dojel jako druhý, utrl fialovou růži a uháněl za princeznou. Princ Jan se jen ušklíbl: „Vidíš to, jsi tu poslední a já první. To máš z toho, že ses zabíral nějakým hloupým starcem.“ Princezna Elenka poté princům sdělila: „Tento úkol nejlépe nesplnil princ Jan, i když byl první, ale princ Jakub, protože pomohl starému člověku, který

potřeboval pomoci a tím, dokázal, že má dobré srdce a umí být laskavý. To je důležitější než rychlost. Všechny úkoly nejlépe splnil princ Jakub, proto si právě jeho vezmu za manžela.“ Princ Jakub byl šťastný, protože byl do princezny už dlouho zamilovaný a princezna Elenka byla také šťastná, protože si vzala hodného člověka, který ji má rád. Král s královnou jim vystrojili svatbu, na kterou se ještě dlouho vzpomínalo. Kuchařky a kuchtíci napekli spoustu buchet, koláčů, cukroví...a nádherný svatební dort ve tvaru srdce na znamení jejich lásky. Princezna Elena s princem Jakubem převzali vládu nad královstvím a vládli dobře a spravedlivě a byli spolu šťastní. A tak to nakonec dobře dopadlo.

O princezně Zuzance

Bylo jednou jedno království a v něm žil král s královnou a s jejich dcerou princeznou Zuzankou. Zuzanka byla krásná a hodná dívka a moc ráda kreslila a malovala. Často kreslila pastelkami, voskovkami nebo fixami a malovala vodovými, temperovými nebo akvarelovými barvami. Uměla kreslit na papír i malovat štětcem na plátno. Princezna byla velmi nadanou malířkou a lidé obdivovali její díla v královské galerii. Princezna často pořádala výstavy, třeba výstavu malovaných květín, stromů, motýlů, koní, psů nebo třeba koček.

Jednou, zrovna když princezna malovala vlaštovku, přišli k ní královští rodiče a sdělili jí: „Zuzanko, už je Ti osmnáct let. Rychle jsi nám vyrostla. Už jsi dospělá a přišel čas, aby sis vybrala ženicha a vdala se. Potom převezmete vládu a budete vládnout celému království. Jsi chytrá a spravedlivá, věříme, že budeš vládnout dobře.“ „Dobře, maminko a tatínku“ řekla Zuzanka. „Vezmu si ale jen takového muže, kterého budu mít ráda a který považuje za důležité to stejné co já. Dejte vyhlásit, že si vezmu toho muže, který namaluje to, co je na světě nejdůležitější, a jehož obraz si vyberu.“ Král s královnou tedy dali vyhlásit, že princezně Zuzance mají princové namalovat obraz toho, co je nejdůležitější a